

JASON

Verenigingsblad van roei- en zeilvereniging Jason

Nummer 1-Jaargang 63

April 2014

Havenmeesters

baken

ALGEMEEN BESTUUR		Postbus 417 6800 AK Arnhem	www.rzvjason.nl
Voorzitter	Charles Lohnstein	026 7851077	c.lohnstein@tiscali.nl
Secretaris	Beatrijs van den Brink	06 52060321	beatrijsvandenbrink@gmail.com
Penningmeester	Paul Koch	026 4427774	paul.koch@planet.nl
Roeicommissaris	Erik Metz	026 4458868	erik.metz@upcmail.nl
Kanocommissaris	Anja Kruska	06 19045252	voorzitter@kvjasonarnhem.nl
Zeil- en motorbootcommissaris	Wim Meurs		w.meurs13@upcmail.nl

Ledenadministratie Paul Koch 026 4427774 paul.koch@planet.nl

Bezoekadres: Westervoortsedijk 92, 6827 AW Arnhem, 026-3615207
 ING Bank: NL80 INGB 0000 8765 27 t.n.v. Roei- en Zeilvereniging Jason

Mutaties schriftelijk opgeven. U kunt het mutatieformulier op de vereniging verkrijgen of downloaden via de website van uw subvereniging..

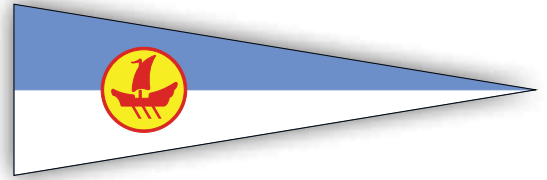
Het verenigingsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggen van het lidmaatschap moet minimaal vier weken voor het einde van het jaar gebeuren en kan ook via het mutatieformulier of via de website www.rzvjason.nl, pagina Opzeggen.

BESTUUR KANOVERENIGING JASON		Postbus 417 6800 AK Arnhem	www.kvjasonarnhem.nl
Voorzitter	Anja Kruska	06 19045252	voorzitter@kvjasonarnhem.nl
Secretaris	Cécile Stockmann	026 3700117	sec@kvjasonarnhem.nl
Penningmeester	Arie Slotboom	06 53738264	pm@kvjasonarnhem.nl
Commissaris algemeen	Hans Frings	06 53538275	alog@kvjasonarnhem.nl

BESTUUR ROEIVERENIGING JASON		Postbus 62 6800 AB Arnhem	www.jasonroeien.nl
Voorzitter	Erik Metz	026 4458868	erik.metz@upcmail.nl
Secretaris	Rob van den Heuvel	026 3709083	secretaris@jasonroeien.nl
Penningmeester	Kees Stuijt	026 4463177	keesstuyt@gmail.com
Commissaris materiaal	Peter Visser	026 3620172	pdvm@xs4all.nl
Lid (wedstrijdroeien)	Dirk Hoekendijk	026 8400743	dwhoekendijk@hotmail.com

BESTUUR ZEIL- EN MOTORBOOTVERENIGING		Postbus 2207 6802 CE Arnhem	www.zmjason.nl
Voorzitter/ligplaatsen	Wim Meurs		w.meurs13@upcmail.nl
Secretaris	Kees Merkelbach	024 3770389	ccm_merkelbach@live.nl
Penningmeester	Coen Overgaag	026 8488139	penningmeesterzmjason@live.nl
Bestuurslid algemeen (techniek)	Eddy Dibbets	06 36034281	e.dibbets@upcmail.nl
Bestuurslid evenementen	Antoon Broekhuysen	026 4450233	a.broekhuysen@upcmail.nl
Havendienst Z&M		06 13870889	
Havenmeesters	Ko Jager	06 48454878	fam.jager@alice.nl
	Eddy Dibbets	06 13870889	e.dibbets@upcmail.nl
Contactpersoon jeugdzeilen	Paul Koch	026 4427774	paul.koch@planet.nl

JASON

Beste Jason leden

Na een zachte winter lokt het mooie weer alle watersporters naar de boot, waarbij de roeiers en kanoërs binnenkort ook op de avonden op het water kunnen zijn. Wie op woensdagavond sport vindt na afloop een open clubkamer met barbediening. De ALV's, Ledenraad en Bezem in de mast zijn binnenkort achter de rug en kunnen we de teugels een beetje vieren. Introducties voor nieuwe leden vinden hun vervolg in de verdere lessen. Wie doorgaat en de smaak te pakken heeft en wie er afhaakt is nog niet bepaald. En uiteraard hopen we op een mooi vaarseizoen vol activiteiten die tot mooie verhalen leiden; aan de koffietafel alsmede in geschreven vorm.

Veel leesplezier toegewenst in dit tweede nummer van 2014, namens de redactie,
Beatrijs van den Brink

4	Vaarseizoen geopend en de haven- dienst weer aan de slag Barbedieningstijden
5	Mistigeen sappig verhaal
6	Rijnrace 31 mei 2014
7	Breien of beuken
8/9	Roeien in Engeland en Frankrijk
9	Veilig varen
10/12	De geschiedenis van de kano
12/13	Eten uit de waterkant
15	Voorjaarstocht door de Wieden
17	Groot onderhoud van de kanoberging
18/19	Met het S.S. Atlanta door Nederland Mutaties

Van onderkoeling naar oververhitting. Tijdens de EHBO avond voor roeiers kwam het allemaal aan de orde. Kennis, die eigenlijk voor iedere watersporter wel interessant is. Inmiddels hebben ook de kanoërs hun EHBO avond achter de rug.

COLOFON

Redactie

Beatrijs van den Brink (RV)
beatrijsvandenbrink@gmail.com
Paul Koch (ZM)
paul.koch@planet.nl
Ada Bot (KV)
adabot@planet.nl
Kees merkelbach (ZM)
CCM_Merkelbach@live.nl

Drukker

Editoo B.V. te Arnhem

REDACTIEADRES

beatrijsvandenbrink@gmail.com
of afgifte bij een van de redactieleden

Sluitingsdatum kopij

15 juni 2014

Kopij maximaal 1000 woorden per artikel. Opsturen naar beatrijsvandenbrink@gmail.com of bij een van de andere redactieleden. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten danwel te redigeren. Bij voorkeur met een of meer beeldende foto's.

Vaarseizoen geopend en de havendienst weer aan de slag

Het vaarseizoen is inmiddels gestart en de havendienst is begonnen. Tot 15 september 2014 loopt het schema van de havendienst door. Dit jaar hebben we er een nieuw gezicht bij omdat havenmeester Jaap de Bruijn heeft afgezegd wegens ziekte. Voorgaande jaren deed hij dit werk met veel toewijding.

De tijden zijn iedere dag van 10.00 uur t/m 18.00 uur. Incidenteel kan het in het hoogseizoen uitlopen tot 20.00 uur. Dit is afhankelijk van de passanten.

Als de dienstdoende havenmeester naar huis gaat zet ik mijn haven telefoon aan en ben dan bereikbaar tot de havenmeester de volgende dag weer aanwezig is. Elke morgen wordt dan de Nederlandse vlag in de mast getrokken en einde dienst weer weg gehaald.

Havenmeesters zijn:

Eddy Dibbets, Dick Visser (nieuw), Hans van Bree, Ko Jager.

Ko Jager

Clubkamer barbedienings tijden

Clubkamer barbedienings tijden 2014
en verdere mogelijkheden in het gebruik

Buiten de openingstijden kunnen leden gebruik maken van de drie automaten voor koffie/thee chocomel, blikjes en versnaperingen.

Alle ochtenden van maandag tot en met vrijdag
tussen 10.00-12.00 uur: koffie/thee met een koekje

Woensdagavond tussen 19.30 en 22.00 uur: koffie/
thee/sap/opkikkertje en alcohol (hartige versnapering aanwezig)

Zaterdag: tussen 10.00 uur – 16.00 uur; vanaf 12.00
uur alcohol mogelijk (houdbare hartige versnapering aanwezig), na 13.00 uur frites/kroket en bitterballen.

Voor feestelijke of vergaderbijeenkomsten van leden (waarbij de deelnemers uitsluitend uit leden bestaan) valt barbediening of andere zaken te regelen.

Graag daarvoor contact opnemen met Beatrijs van den Brink.

beatrijsvandenbrink@gmail.com

Van links naar rechts: Eddy Dibbets, Dick Visser, Hans van Bree en Ko Jager.

Uiteraard hopen we op een druk seizoen. Bedrijvigheid op de steigers is een aangenaam gezicht.

etiquette

Vanzelfsprekend zijn we het zelf die ervoor zorgen dat alles op en rondom de clubkamer prettig verloopt. Dus even na gebruik de kopjes terugbrengen, fatsoenlijk gekleed op het terras zitten, rondslingerende rommel opruimen, asbakken buiten legen, een goed humeur etc maken deze wens heel haalbaar. Lekker sporten en lekker relaxen in een goede sfeer.

Zo hopen dat we ook dit jaar kunnen genieten van mooi weer en een druk terras met prachtig uitzicht op de Rijn.

Mistig

Dit verhaal begint op dinsdag 21 september 2010. - Daarin spelen Rijkswaterstaat (RWS) en het Rijnvaart Politie Reglement (RPR) een belangrijke rol. Twee ploegen maken zich op om vanaf 09:30 uur de Rijn op te gaan roeien. Echter: het is mistig met een zicht van minder dan 500 m. We besluiten te wachten, maar er vaart wel een aantal kano's uit.

Tegen 10:00 uur wordt het zicht beter (meer dan 500 m), maar tegelijkertijd meldt – naar later blijkt – het vrachtschip Myos over de marifoon dat er een aantal kano's in dichte mist tussen de Pleybrug en de IJsselkop aan het "roeien" was. Dit bericht wordt opgevangen door de "riviermeester" van RWS aan boord van de RWS38. Deze riviermeester, tevens buitengewoon opsporingsambtenaar (BOA) en geen onbekende bij Jason, besluit onmiddellijk tot actie en vaart richting Pleybrug.

Ondertussen waren wij met twee boten – en voldoende zicht – uitgevaren. Ter hoogte van de Pleybrug kwamen wij tegen verwachting in een mistbank, en besloten om te keren. Kort daarna werden wij aangehouden door de RWS38, waarbij riviermeester RdV zijn misnoegen over ons gedrag luidkeels ten gehore bracht. Kennelijk heeft hij de kano's niet meer aange troffen en besloten zijn gram over ons neer te laten dalen.

Het resultaat was een proces verbaal vol fouten en onwaarheden. Desondanks kregen zowel Frans Erhart als ikzelf een schikkingsvoorstel van € 150, op grond van RPR artikel 6.30, lid 1. In dat artikel staat dat een schip dat niet is uitgerust met marifoon en radar bij slecht zicht onverwijld een ligplaats op moet gaan zoeken – precies wat wij dus aan het doen waren.

Frans als ik hebben daarom beiden de boete niet betaald en we hebben de kwestie voor laten komen. Wij hebben beiden een verweerschrift ingediend waarin we duidelijk gemaakt hebben dat de tenlastelegging onjuist was. In mijn geval op basis van het feit dat ter plekke ligplaats nemen onmogelijk (vanwege de stenige oever) en ook verboden was, en dat wij omgekeerd waren juist om een veilige ligplaats te gaan zoeken. Op 23 maart 2012 (!) diende de zaak voor de kantonrechter te Arnhem. De rechter bleek niet gehinderd door enige kennis van zaken, en liet zich door de onzinnige argumenten van de officier van justitie (OvJ) overtuigen. Deze meende dat ik op grond van RPR art 1.05 (het artikel van "goed zeemanschap") van de regels (art 9.13 RPR; verbod ligplaats te nemen) had moeten afwijken en toch ter plekke had moeten afmeren. Een onnozele argumentatie, omdat dit artikel betrekking heeft op een situatie met dreigend

Aanleggen op een rotsig strandje betekent onherroepelijk schade aan de boot. Dus ook in moeilijke omstandigheden kies je daar niet voor.

gevaar, waar absoluut geen sprake van was. Desondanks hield de kantonrechter vast aan de tenlastelegging. Daarbij speelde ook mee dat de OvJ beweerde dat wij bij slecht zicht toch uitgevaren waren. Dit meende hij te kunnen afleiden uit het proces verbaal.

Voor mij reden om beroep aan te tekenen, en met getuigen aan te kunnen tonen dat het zicht voldoende was om uit te varen. Bij dit alles heb ik mij mogen verheugen in de grote steun van Rob van den Heuvel (secretaris RV). Het gevolg van Robs betrokkenheid was wel dat de beroepsprocedure tenslotte naar het gerechtshof Amsterdam werd overgedragen. Wel mochten mijn getuigen in Arnhem verhoord worden. Daarna hoorde ik lang niets meer, en ik begon al te denken dat het daarmee afgelopen zou zijn. Omdat het voor mij, maar ook voor de RV Jason, een principezaak was geworden was ik toch blij verrast dat ik op 5 februari 2014 een oproep kreeg om op 2 april 2014 in Amsterdam te verschijnen. Omdat ik mijn eigen verdediging wilde voeren – en daar uiteraard niet ervaren in ben – had ik een verweer voorbereid om voor te kunnen lezen. Op aanbeveling van Rob en Tineke Lely had ik ook voldoende kopieën meegebracht, en dat bleek zeer nuttig.

Op 2 april trok ik dus vergezeld door mijn echtgenote naar Amsterdam. De hele procedure heeft maar kort geduurd. Ik kreeg de gelegenheid mijn verweer voor te lezen (en mijn kopieën uit te delen). De advocaat generaal deed nog een poging de argumentatie van de OvJ in Arnhem te herhalen, maar zonder succes. De drie raadsheren (waarvan slechts één mannelijke) hadden maar vijf minuten nodig om mij vrij te spreken van de tenlastelegging.

Hoewel niet onverwacht, was dit toch een reden tot vreugde, en dus hebben mijn vrouw en ik dit gevierd

met een gezellig dagje uit in Amsterdam....

Over dit alles nadenkend moet ik concluderen dat wij bijna het slachtoffer geworden waren van een slecht geïnformeerde kantonrechter en een door geldingsdrang gedreven ambtenaar. Bedoelde BOA heeft al eerder uitgemunt in het willen verbaliseren van Jasonleden (en niet alleen roeiers) op grond van onvoldoende kennis van de voorschriften, maar ook door onvoldoende inzicht in de vaak complexe relatie tussen watersport en beroepsvaart. Tot mijn opluchting kunnen wij overigens vaststellen dat wij in het algemeen een goede relatie met RWS onderhouden.

Tenslotte: het is natuurlijk krankzinnig dat ik om mijn recht te halen zoveel heb moeten ondernemen. Een en ander heeft de staat der Nederlanden – lees de belastingbetaler – een veelvoud van de opgelegde boete van € 150 gekost. En dat allemaal omdat een ambtenaar – of misschien wel enkele ambtenaren – zich door geldingsdrang laten leiden. Bij de behandeling voor het kantongerecht in Arnhem zat de publieke tribune vol met ambtenaren van RWS! In uniform en in diensttijd....

Flip Deinum

De lucht is weer helemaal opgeklaard en de open eindjes aan elkaar 'getimmerd'. En dat laatste doet Flip graag.

Rijnrace 31 mei 2014

De Rijnrace komt er weer aan! De jaarlijkse grote zeilwedstrijd op de Rijn, vroeger Arnhem-Wageningen Race, een traditie sinds 1958. Vorig jaar was het weer een succes, met een veld van 50 boten, een stevige, vlagerige wind en veel stroom, en was het een spannende strijd tot het eind. Een prachtig zeilevenement, zoals altijd afgerond met een gezellige barbecue, prijsuitreiking en feest bij VADA in Wageningen.

Dit jaar een nieuwe wedstrijd, georganiseerd door de verenigingen VADA, Peter Hensen en Giesbeek, en weer mede mogelijk gemaakt door hoofdsponsor Watersportcentrum Arnhem. De start is in het grindgat van Heteren, de finish in de haven van Wageningen. Als wind en stroom het mogelijk maken, wordt er een lange baan (17 km) gezeild rond keerboeien bij Opheusden en Wageningen. Er wordt in een paar groepen gestart, en gezeilde tijden worden met SW gecorrigeerd zodat elke boot kan meedoen, van Lelievlet tot Lemsteraak. Er zijn aparte prijzen per startgroep of klasse, maar ook een teamprijs en natuurlijk: de Van Ingenprijs, voor de snelste van het hele veld op gecorrigeerde tijd.

Op www.rijnrace.nl vind je uitslagen, verhalen en foto's van vorige jaren, om alvast in de stemming te komen. Inschrijven kan binnenkort via die site, maar zet de datum vast in je agenda. Een idee: combineer het met Hemelvaartsdag en maak er een lang weekend op de Rijn van.

We rekenen weer op veel deelnemers!

Het Rijnrace comité

Breien of beuken

Jaarlijkse hoogtepunt voor wedstrijdroeiers is de wedstrijd op de Amstel, de 'Head of the River' in maart. Acht kilometer buffelen in weer en wind. Wie wil dat nou niet? Afzien geblazen is het zeker, vooral als het guur is, wat te doen gebruikelijk is in deze periode van het jaar. Zo hoort het ook te zijn. Vooral op zondag wisselden regen, hagel, wind en zon zich frequent af zodat je weer op tijd droog was om de volgende regenbui te absorberen.

De laatste instructies voor de wedstrijd worden door JP doorge-sproken. Zwaar weer op komst?

Dit jaar is de Head voor het eerst over twee dagen gespreid door werk aan een brug in de vaarroute met daardoor een doorgang minder, wat voor vertraging in de doorlooptijd zorgt. Ook de plek van de finish was op beide dagen verschillend: op zaterdag in de stad en zondag in Oudekerk.

Het internationale gezelschap is onderhand uitgedijd tot 4000 deelnemers, verdeeld over meer dan 500 ploegen van gestuurde achten en vieren, mannen en vrouwen.

Zit je niet in de boot, is de rol van supporter ook aantrekkelijk. Hoe meer ploegen er uit je vereniging meedoen des te meer km'ers maak je op de fiets als je ze allemaal steunt. Zo creëer je je eigen alternatief - voor de Head.

Altijd kan je genieten van de gesprekken en kreten langs de kant. Beoordelen van de roeitechniek van de voorbij varende boten vol ploegende roeiers is een leuk vermaak voor de vele kapiteins aan de wal.

"Push, pak door", hangen aan de paal en "nu accent-je op de rug" en nog vele andere aanmoedigingen van de sturen vliegen je om de oren. Onze Jasonsturen Monique en Annelies praatten moeiteloos het hele traject aan elkaar. Bij het uitroeien op de terugweg vielen de dames stil wat de heren een beetje ongezel-

Vlak na de start op zaterdag richting Oudekerk om daar te finishen. Op zondag was het 8 km traject net andersom.

lig vonden. Te groot contrast. Of ze nog niet wat moppen kenden?....werd naar verloop van tijd gevraagd.

Topper vond ik de observatie van een langsfietsende coach, die de mannen in zijn ploeg eerder vond breien dan beuken. Dat was toch echt niet de bedoeling. Bij een veteranen damesploeg zou je daar waarschijnlijk minder lang druk over maken; je moet ook gewoon lekker roeien, relativeer je dan.

En de drie ploegen van Jason, allen heren, waren tevreden over hun prestaties, temeer daar vlak voor de Head in twee ploegen een deelnemer uitviel en er vervanging moest worden gezocht. Bij een gestuurde acht ging het zelfs om de slag en dan wordt het ingetuned roeien helemaal een hele klus. Kan gebeuren, 'shit happens', hoort erbij. De twee achten vol heren veteranen en de gestuurde vier kijken tevreden terug op dit fantastische weekend aan de Amstel.

En dames van Jason, volgend jaar zien we minstens één damesploeg uit jullie gelederen, daar breien of beuken.

Beatrijs van den Brink

Roeien in Engeland en Frankrijk

Het onderstaande verslag vond weliswaar vorig jaar juni plaats, maar kan uiteraard dit komend seizoen inspireren tot navolging.

In juni 2013 gingen we voor een formele bijeenkomst bij een Engelse Rotary Club naar Braintree, Essex. Het was een lang weekend, waarbij we hadden bedacht dat we op de zondag erna wel konden gaan roeien, als we een lokale roeivereniging in de buurt hadden. Via de website van de Britse Roeibond kwamen we terecht bij de Sudbury Rowing Club (est. 1874) in Sudbury, Suffolk. Aangekomen was er voor ons een ongestuurd dubbel twee beschikbaar (C2x). Na wat gemanoeuvereer door een smal watertje wat net breed genoeg was, behalve de doorgang onder een oude spoorbrug, bereikten we de rivier Stour. Het bevaarbare deel had een lengte van circa 1500 meter, met o.a. een haakse bocht, tussen een stuw en een hele lage brug. De Stour is niet te vergelijken met de Rijn: geen stroming, geen kribben, geen beroepsvaart en iets meer dan twee boten breed. Daarnaast was het een domein voor lokale zwanen, een beschermde diersoort in Engeland. Nadat we, circa 200 meter voorbij drie zwemmende zwanen waren, besloten deze te gaan vliegen! Het was een mooi, maar ietwat

beangstigend gezicht: drie zwanen die recht op ons afkomend een aanloop nemen en vervolgens op circa 3 meter over de boot vlogen. We zijn nog nooit zo dicht bij ze geweest!

Grenzeloos genieten van uw vrije tijd!

In onze ruime en goed bereikbare shop vindt u wat u zoekt. En anders bestellen wij het voor u. Een groot assortiment kampeer- en watersportbenodigdheden tegen de scherpste prijzen. Ook ons occasionplein is zeker een bezoekje waard!

Bovendien kunt u altijd rekenen op deskundig advies van onze medewerkers. Welkom bij Rutgers Recreatie!

Kamperen

- > Caravans
- > Tenten
- > Tuinmeubelen
- > Accessoires

Watersport

- > Roei, vis en motorboten
- > Opblaasboten, kano's
- > Buitenboordmotoren
- > Trailers
- > Accessoires

Bij ons vindt u topmerken als: Yamaha, Topcraft, Crescent, Oudhuyzer, Zodiac, Lodestar, TDS en Freewheel.

Groot assortiment, de scherpste prijzen, deskundig advies, ruime parkeer-gelegenheid. Rutgers Recreatie is en blijft uw vertrouwde adres voor grenzeloos genieten van uw vrije tijd. Loop eens binnen!

Koestraat 5a, Lathum. Tel (0313) 63 14 76 Fax (0313) 63 12 00
www.rutgersrecreatie.nl

In augustus 2013 waren wij in Grenoble om op te passen op het huis van vrienden, die zelf naar Italië gingen. Tevoren hadden we via internet gezocht naar een plaatselijke roeivereniging om te zien of er überhaupt geroeid werd. Bleken er zelfs meerdere te zijn! De eerste via e-mail aangeschreven en zowaar een antwoord: helaas de roeiclub is dicht in verband met vakantie. Met de tweede poging kregen we antwoord van een Française, die Nederlands had gestudeerd: van harte welkom! Dus hadden we de roeispullen weer meegenomen en op een mooie en hete zaterdagsochtend gingen we op weg naar de l'Association Sportive Fontaine Aviron. Het bleek een afsplitsing van de roeiclub die dicht was en was met circa 50 leden, een kleine club met veel oud-wedstrijdroeiers, maar met mooi roeiwater op de Isère en de Drac. Niet diep, maar wel alle ruimte in de breedte en duidelijk afgebakend tussen een dam, een brug en een stroomversnelling. We hebben er circa 9 km geroeid met een ongestuurde dubbelvier. De slag en boeg waren roeisters van de club. Na terugkeer en het opbergen van boot en riemen, was het social. Speciaal voor de Nederlandse gastroeiers werd het die ochtend "un aperatif avec du vin, du pain et du froma-

ge". Een goede afsluiting van een mooie roeidag!

In september 2013 was het twee weken vakantie en weer terug naar Engeland. Ook nu weer gezocht naar roeiverenigingen en zo kwamen we als eerste terecht bij de Peterborough City Rowing Club (est. 1948) in Peterborough, Cambridgeshire, een stad qua omvang gelijk aan Arnhem en gelegen aan de rivier de Nene. Maar tot onze verrassing had deze club de beschikking over een heuse roeibaan van 5 wedstrijdbanen breed, een oproeibaan en iets meer dan 1000 meter lang. De baan was niet dieper dan ongeveer een meter en de bodem was rijkelijk begroeid met waterplanten. Dit laatste gaf af en toe een onverwachte verrassing als er plots een blad in bleef hangen. Wederom kregen we een gladder 4x- met twee clubleden. Het was een onverwachte hete en windstille dag en dus prima roeiweer en een goede vakantiedag!

De tweede roeiclub in de zomervakantie was de Bradford Amateur Rowing Club (est. 1867), één van de oudste roeiverenigingen in Engeland. Het botenhuis was redelijk modern en het is een actieve roeiclub, maar wat is hun roeiwater beperkt. Gelegen aan het riviertje de Aire, naast nog een tweede roeivereniging, is het beschikbare roeiwater circa 850 lang en begrensd aan één kant door een stroomversnelling/stuw en aan de andere einde wordt de Aire onbevaarbaar smal en is helemaal overwoekerd. Twee boten konden elkaar net passeren en een acht zagen we met moeite draaien. Ook hier kregen we een 2x- mee om de rivier te verkennen. We zijn wat gewend, maar deze boot was extreem lastig te varen. Met veel concentratie en aandacht op techniek en het kronkelige roeiwater, konden we uiteindelijk een aantal malen heen en weer. Groot was onze verbazing dat toen we weer aan land stonden, één van de clubleden, de materiaalcommissaris naar later bleek, uiterst verbaasd was dat we juist die boot hadden meegekregen. Die was van een andere roeiclub overgenomen, bij aankomst opgerigged en weggelegd in het botenhuis. Wat niet was gedaan was, was de boot goed afstellen. Hij heeft

dat vervolgens direct gedaan, met duizend excuses, want zo moest het wel erg lastig roeien zijn geweest.....

Al met al

Roeien in het buitenland, gewoon bij een roeiclub, is altijd weer een bijzondere belevenis. De verscheidenheid van vaarwater en accommodatie is overweldigend, maar stemt uiteindelijk ook weer tevreden. Bij RV Jason zijn er ook dingen die voor verbetering vatbaar zijn, het botenhuis is wat krap en de Rijn stroomt soms erg hard, maar al met al alles overziend, hebben wij het niet zo slecht. En dat stemt ook weer tot tevredenheid. Bij alle bezochte clubs zijn we bijzonder gastvrij ontvangen, hebben we kosteloos kunnen roeien. Als dank voor het gegeven vertrouwen en de mogelijkheid om te roeien, hebben we overall een Jason-vaantje achtergelaten, dat vaak direct een plek kreeg in het clubhuis.

Gerfiede en Dirk Hoekendijk

Veilig varen

Ieder jaar wordt er een avond over veilig varen georganiseerd. Een goed bezochte theorie-avond vond alweer een paar maanden geleden plaats. Op de Rijn, maar ook gewoon in de haven is het opletten geblazen en moet je wel weten hoe je adequaat handelt in lastige situaties. Een goede stuur is in dezen goud waard.

Over het onderwerp kwamen veel vragen en er waren veel enthousiaste reacties vanuit het publiek.

Vanwege de grote belangstelling komt er dit jaar weer een informatie avond

SLAGERIJ
Fa. J. J. Evers
Kerkstraat 14 - Tel. 026-4421559
ARNHEM
Uitgebreide sortering Fijne Vleeswaren

In Nederland is in 2011 bij Houten-Castellum een 2500 jaar oude complete kano gevonden. Deze kano is 7 meter lang en gehouwen uit een stuk eikenboomstam.

De Geschiedenis van de kano

Sinds mensenheugenis heeft de mens eten verzameld en op dieren gejaagd om in leven te blijven. Voor de jacht en het vissen ontwikkelde de mens gereedschap, om het makkelijker en effectiever te maken. Voor het vissen wilde de mens niet alleen vanaf de kant, of wadend in het water vissen. Ze wilde hun vis territorium uitbreiden.

Een boomstam blijft drijven, maar is niet stabiel. Een paar boomstammen aan elkaar gebonden maakt een stabiel vlot, maar is erg traag en moeilijk stuurbaar. Met een dunne boomstam of tak kan je het drijvende object waar je op kan zitten in beweging zetten.

De mens, en eigenlijk vooral de verschillende indianenstammen van Amerika, hebben de natuurlijke bouwmaterialen waartussen zij leefden, gebruikt om een zo goed mogelijk vis-en transport- gereedschap te maken. De kano. Licht, snel, wendbaar.

Volgens de geschiedkundigen heeft de ontwikkeling van kano tot kajak een geografische beweging gemaakt van de Caraïbenstammen, naar de Inuit in

Alaska en Groenland. De komst van de blanken heeft hier een belangrijke "verspreidende" rol in gespeeld. Wie ben ik om deze geschiedkundigen tegen te spreken.

Rond de evenaar groeien de bomen, en planten als lianen, snel. Ze worden vaak niet dik en zijn door het vele vocht vaak taai en buigzaam.

Deze natuurlijk aanwezige bouwmaterialen zorgde voor de ontwikkeling van kano's met houten raamwerk van een veerkrachtige middengraadbalk met 4 a 5 vastgesjorde dwarsspanten en (berken) schors aan de buitenkant, vastgehecht met boomharsen. Aan de bovenzijde werden 3 middenliggers in de breedte vastgebonden tegen het open klappen. Het geheel werd een paar uur onder water gehouden om dicht te zwellen. Het maken van deze kano's duurde zo'n 4 uur. De levensduur slechts een paar dagen. Nieuwbouw was makkelijker dan herstellen.

De vaarder bediende zich van een pagaai (steekpaddel) en bewoog deze steeds langs dezelfde zijde van de kano. Ofwel altijd links ofwel altijd rechts.

De dubbele kniezit is de oudst gekende indianenzit, doch werd door de kolonisten niet overgenomen. De kolonisten verkozen gewoon in de kano te zitten, maar zij moesten ervaren dat daardoor de stabiliteit heel wat moest inboeten. Vandaar dan ook dat naderhand de enkel kniezit werd toegepast. De kolonisten namen dus plaats op één enkele knie en hielden het andere been in een hoek van 90° geplooid voor zich. Op die manier kon de pagaai verder naar voren ingezet worden en krachtiger en langer doorgehaald worden.

Meer naar het noorden in de gematigde gebieden groeien grotere stevigere bomen. Deze bomen werden gebruikt door de stammen, om monoxyle kano's van te maken. Deze was niet meer dan een uitgehouwen, of uitgebrande boomstam.

Het geheel was eerder lomp en onhandelbaar maar wel veel sterker. De monoxyle kano kon een heel seizoen meegaan en gebruikt worden. Voortbeweging d.m.v. pagaai.

Deze monoxyle kano's zijn ook elders in de wereld in de gematigde gebieden gebruikt. De uitvinding/ontwikkeling hiervan kan, net als de boekdrukkunst later, op verschillende plekken op de wereld afzonderlijk hebben plaatsgevonden.

Nog verder naar het noorden van het Amerikaanse continent, boven de boomgrens, zijn de natuurlijke bouwmaterialen opeens heel anders van aard. Daar groeien geen bomen en struiken. Maar daar wonen wel mensen (Inuit's) die in de zomer ook wilde blijven vissen.

De Inuit ontwikkelde de kajak. De kajak was een ta-

Scheepvaartwinkel marine

Al het onderhoudsmateriaal voor uw schip vindt u bij Scheepvaartwinkel marine BV.

- divers assortiment bootlakken
- veiligheidsartikelen en reddingsvesten
- groot assortiment elektra
- touwen van diverse merken en diktes
- uitgebreid assortiment bevestigingsmateriaal
- gecertificeerd keuren van reddingsvesten

openingstijden:

maandag t/m vrijdag 08:00 - 18:00 uur | zaterdag 08:30 - 17:00 uur

groothandel in scheepsmaterialen

online kijken en bestellen: www.scheepvaartwinkel.com

Nieuwe Kade 17 | 6827 AB Arnhem | 026 44 56 597

melijk snelle boot die laag op het water lag. Hij had een lange naar boven oplopende boegpunt in hoorn. De lengte varieerde tussen de 5 en de 6 meter en de breedte schommelde rond de 60 centimeter. Door zijn vorm was hij zeer geschikt om op de zeegolven te rijden.

Het geraamte bestond uit de alhier aanwezige natuurlijke bouwmaterialen, visbeenderen en stukken aangespoeld drijfhout. De bekleding bestond uit zeehondenvellen waarvan de naden aan de bovenzijde werden bij elkaar genaaid. Het geheel werd goed ingevet om beter waterbestendig te zijn. Een kajak van deze afmetingen was enkel geschikt om te jagen, maar niet om de buit mee te vervoeren. Daarom bouwden zij een bredere en stabielere boot die zij de Umjak noemden, wat zoveel als "vrouwenboot" zou betekenen. Deze Umjak was zo ruim dat men er het hele gezin met hebben en houden in kon vervoeren.

De zithouding in de kajak was met beide benen naar voren. Zij droegen een spatzeil om het mangat af te dichteren zodat ze met behulp van de bekende Eskimorol weer overeind konden komen zonder uit te hoeven stappen. Uitstappen zou hun dood betekenen.

De peddels die zij gebruikten waren gemaakt uit een stuk hout waarvan de middenschacht 60 à 70 cm lang was. Aan iedere zijde van deze schacht was een afgeplatte brede strook die dienst deed als peddelblad. De totale lengte van de peddel varieerde tussen 1,70 en 1,80 meter, daar waar de huidige peddels merkkelijk langer zijn (2,00 tot 2,25 meter). Deze oorspronkelijke kajakpeddels worden tegenwoordig ook nog verkocht onder de naam Groenlandpeddel.

Geschiedenis van de kano als sport.

De Schotse advocaat John MacGregor (1825–1892) geldt als de eerste kanoër. In het midden van de 19de eeuw bouwde hij een houten boot - de Rob Roy - naar het model van de kajak. Daarmee omzwierde hij o.a. Europa. MacGregor stelde zijn avonturen te boek en stichtte in 1866 de Britse Royal Canoe Club. Vanuit die club vond het kano- en kajakvaren als sport en recreatie verspreiding.

In 1867 organiseerde MacGregor in opdracht van Napoleon III wedstrijden op de Seine ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling in Parijs. De export van de nieuwe sport naar Centraal-Europa verliep via de Scandinavische landen.

De internationale kanobond ICF ontstond in 1924. Op de Olympische Spelen werden voor het eerst kano- en kajakwedstrijden gehouden in 1936 (Berlijn). Twee jaar later kwamen er wereldkampioenschappen. In 1972 (München) voegde het Internationaal Olympisch

Comité een Slalom toe aan de traditionele snelheidswedstrijden op vlakwater. De 'afdalers' of Wildwater Afvaart hielden het intussen bij wereldkampioenschappen.

Door: Igna Nieuwenhuijs

Een pinksterbloem aan de waterkant.

Eten uit de waterkant in april

Een nieuw stukje over een eetbare plant door Loek van der Lans

Je stapt uit je kano en staat midden tussen eetbaar groen. Alleen je staat er niet bij stil. Of beter gezegd je stond er niet bij stil. Tot vandaag.

Vandaag vertel ik iets over pinksterbloemen.

De pinksterbloem (*Cardamine pratensis*) is een overblijvende plant van ongeveer 30 cm. hoog die zich erg thuis voelt op vochtige weilanden en in zonnige tot licht beschaduwde bermen. Als kanoër kom je hem vast tegen als je in het voorjaar gaat peddelen. De plant bloeit met lila tot roze bloemen.

Wat kun je ermee doen

Allereerst wil ik je uitdagen tot een experimentje: proef

je verschil tussen de onderste rondere blaadjes en de hoger op de stengel groeiende langwerpige bladeren? Het is een subtiel verschil, maar ik ben toch benieuwd. Ook de bloemen zijn eetbaar. Probeer het gerust. De bloemen kun je gebruiken als garnering en een paar bladeren kun je rauw toevoegen aan salades of fijn wrijven in een groene salsa, samen met olie, zout en peper en andere eetbare wilde planten van dit seizoen zoals hondsdrif, paardenbloem en zevenblad. Er is keus genoeg in het voorjaar!

Heilzame eigenschappen
Eetlustopwekkend en bloedzuiverend.

Bijzonderheid
De pinksterbloem is de waardplant van een heel mooi vlindertje: het oranjetipje, die haar eitjes meestal op deze plant afzet. Als je goed zoekt kun je de eitjes vinden.

Wil je meer weten? Kom naar www.de-wildeman.com voor gratis recepten en informatie over kookworkshops met wilde planten.

Loek van der Lans
Ook bekend van 'Versterken vader-zoon-relaties' en Teambuilding tot max. 20 personen

Het oranjetipje, een prachtig vlindertje, zet haar eitjes meestal op de pinksterbloem af. Als je goed zoekt kun je de eitjes vinden.

Vlotje maken voor een korte pauze tijdens de voorjaarstocht door de Wieden. Zie ook bladzij 15.

RESTAURANT
PINOCCIO
Meer dan pizza alleen!

Korenmarkt 25b, ARNHEM • 026 443 22 08 • www.pinoccio.nl

WATERSPORTCENTRUM ARNHEM

Watersportwinkel Arnhem

- winkel met 300 m² watersportartikelen
- diverse soorten gasflessen en Campinggaz®
- passantenhaven vlakbij het stadscentrum
- kraancapaciteit tot 16 ton

info@watersportwinkelarnhem.nl
www.watersportwinkelarnhem.nl
Tel. 026 32 16 035

deep yachts

- onderhoud en reparatie van hout en polyester
- nieuwbouw met moderne methoden
- osmosebehandeling met Hot-Vac®
- scheepsinterieur en teakdekken
- jachtschilderwerk
- overdekte winterstalling

www.deepyachts.nl
info@deepyachts.nl
tel: 06 1584 1518
06 1442 2296

- aanpassingen en nieuwbouw voor mindervaliden
- motoren service
- elektra en hydrauliek
- diverse staalwerkzaamheden
- pechhulp op het water in Arnhem e.o.

www.scheepsaanpassingen.nl
scheepsaanpassingen@gmail.com
tel: 06 24 29 00 70

Alles voor de watersporter op één adres! Drie bedrijven bieden u een full-service pakket. Vakmanschap op alle gebieden.

**Stadsblokkenweg 1/1a
6841 HG Arnhem
(naast de N. Mandelabrug)**

Voorjaarstocht door de Wieden

Vorig jaar peddelden we 23 maart onze eerste voorjaarstocht op de Dinkel met windkracht 5-6 en temperaturen beneden nul dik ingepakt in het neopreen, met mutsen, moffen voor de handen aan de peddels en een dubbele laag warme shirts. Aan de peddels hingen ijspegels en ook grijp- en sleeplijnen waren verijst. Wat een tegenstelling tot onze eerste voorjaarstocht op zaterdag 22 maart 2014.

Ook nu staat er een pittige wind. Tussen opgestapelde balen riet lukt het om bij het omkleden niet te veel af te koelen en bij het inrichten van de kajaks is het zaak om over het neopreen goede beschermende kleding te dragen. Maar eenmaal op het water is het genieten en komt zelfs de zon erbij.

In deze tijd van het jaar kan je nog prachtig over de rietlanden kijken. Het is de tijd dat de Rietsnijders overal druk in de weer zijn om hun voorraad te snijden en tot schoven te plaatsen. Nog vóór het broedseizoen moet alles binnen zijn. Welke kant je maar opkijkt: overal zien we de rookpluimen, waar de rietsnijders resten verbranden.

Het rietsnit (een sikkelvormig mes) en de maaibindmachine die de stengels grijpt en in bossen bindt zijn de onmisbare 'tools' van de vakman. Met een paar trefzekere halen kamt de rietsnijder de ruigte uit het riet. Die restanten worden in bergjes verbrand. En dat merken we; overal waar we kijken zien we kleine rookpluimpjes opstijgen. Als "rook-signaal" dat ook daar rietsnijders actief zijn. Als we aan het eind van de tocht Beltschutsloot weer naderen peddelen we dicht langs hele dikke rookwolken. Geel-witte ondoorzichtbare rook waarin de kleurige boten verdwijnen. Een surrealistisch gezicht. Een vrolijke groet aan de rietsnijders en voorbij zijn we er al weer.

Later in het café, met warme chocomel, slagroom en appeltaart, horen we dat er in wintertijd maar twee fulltime rietsnijders actief zijn. Veel werk wordt verzet door de zaterdagsnijders, die elders een 'gewone' baan hebben. In de Stentor (2011) wordt al gewaarshuwd: 'Het zou mooi zijn als jonge mensen het stokje van de rietsnijder overnemen, anders is het een uitstervend beroep.'

De uitbaatster van het café laat ons nog een andere kant zien van het kanovaren in dit prachtige landschap: 'Helaas zijn er nog al wat kanogasten die voor een pauze gewoon met hun kano's tussen het riet schuiven. Ze breken daardoor de stengels. Het riet is daarna ongeschikt om te verwerken. Een aanslag op de kostbare oogst.'

De Wieden: vergezichten in het voorjaar.

Dus....bij deze....als je de Wieden of de Weerribben ingaat: gebruik de kanosteigers en rustplaatsen die aangegeven zijn en beschadig het riet niet!

Ada Bot

En dan betreft de lucht. Met als resultaat: prachtig licht en mooie contrasten.

TECHNISCHE WATERSPORTWINKEL

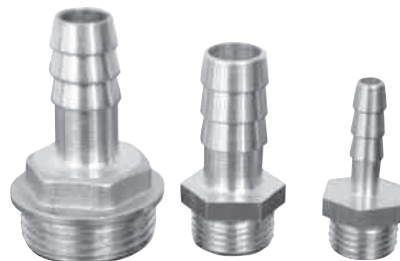

Venema Technisch Bedrijf BV

OPENINGSTIJDEN:

MA	08.30 - 17.00
DI	08.30 - 17.00
WO	08.30 - 17.00
DO	08.30 - 17.00
VR	08.30 - 17.00
ZA	op afspraak

Uw leverancier voor:

- Elektromaterialen
- RVS 316 dekbeslag
- International verven
- Messing fitwerk
- Slangen

Beijerinckweg 20 - 6827 BN Arnhem - 0031 (0)26 363 99 61

WWW.VENEMATECH.NL

Groot onderhoud aan de kanoberging

Wat een werk is er binnen korte periode verzet door heel veel leden. Speciale hulde aan Laura voor haar geweldige coördinatie en communicatie en aan Antoon die bijna continue met de klus bezig was. Daarbij geholpen door een groot leger van helpende handen en dagopperhoofden. Het tekent de sfeer binnen de vereniging. De tip van de havenmeester om wat stenen te verwijderen, zodat de berging bij laag water er niet op komt te liggen is vanzelfsprekend opgevolgd. Heel veel dank allemaal!

De kanoberging wordt uit het water gehesen. Ben heeft het gewicht van de kanoberging grof gemeten; dat blijkt 5 a 6 ton te zijn.

Te veel herrie

Doordat de drijvers los van de grond zijn opgebokt, gaven de hamerslagen heel veel herrie (tot aan de andere kant van de rivier te horen). Op de plek waar de berging stond mocht eerst niet met elektrisch gereedschap worden gewerkt (vonkgevaar) en er moesten veel zeilen, ook verticaal, worden aangebracht om te voorkomen dat er stof op andere boten zou waaien die net een schilderbeurt kregen. Het was dus schipperen op de werf. Gelukkig stond de berging de volgende dag op een andere plek waar meer mogelijk was.

De kanoberging op weg naar de werf bij de voormalige van Workum ((Watersportcentrum Arnhem, Mandelabrug aan de kant van Meinerswijk).

Een flink pak schelpen moet eraf gestoken worden.

Met het S.S. Atalanta door Nederland

Inleiding

In het vorige Jason Baken heb ik beschreven, dat rond 1900 de watersport in Nederland nog een dagsport was, terwijl de Engelsen al trektochten maakten. Zij hebben dat ook veel in Nederland gedaan. Hieronder volgt nog zo'n trektocht.

Kennismaking met G. Davies

In het voorjaar van 1886 heeft G. Davies met twee vrienden een tocht gemaakt door Nederland. En hij heeft daar ook een reisverslag van gemaakt: On Dutch Waterways, The cruise of the S.S. Atalanta on the Rivers & Canals of Holland.

In de inleiding beschrijft hij zijn plannen:

“Nu buitenlandse reizen zo gemakkelijk en goedkoop zijn geworden, zullen er maar weinig mensen de leeftijd van 36 jaar bereiken zonder een paar dagen in het buitenland doorgebracht te hebben. Het feit dat ik hierop een uitzondering vormde, was deels toe te schrijven aan de verplichtingen van mijn werk en deels aan de allesoverheersende liefde voor de water- en zeilsport, die mij tijdens mijn korte vakanties in de thuiswateren vasthield. Maar daar mijn gezondheid al een jaar te wensen overliet, had ik een langere vakantie met meer afwisseling nodig. Het was tijd om de steven te wenden naar een periode met zo min mogelijk treinreizen en hotels en zoveel mogelijk water.

Ik herinner me een vaartocht die ik al vaak had willen maken en waarover ik tijdens winteravonden met verwante geesten had gesproken, maar die weer vergeten werd zodra het werk van de zomer met alle bijbehorende moeilijkheden zich aandeede. Het betrof een tocht naar dat vlakke land dat de mens uit de golven had gewonnen, dat doorsneden werd door rivieren en kanalen en waarvan gezegd werd dat ons lievelingsdistrict, Norfolk Broads, er op kleinschalige wijze gelijkenis mee vertoonde.

Geen enkel land, dat zo dicht bij Engeland ligt, is zo vreemd in wonderlijke verschijningsvormen, klederdrachten en gewoonten. De waterwegen zijn er de belangrijkste doorvoerwegen, hetgeen zeer interessant is voor zeilers.....

Een zeer groot deel van dit land ligt buiten de toeristische routes. Hier wordt de oude klederdracht net zo trots gedragen als vroeger en houden de mensen er nog net zulke primitieve gewoonten op na. Dit was derhalve een enorme stimulans om in ons eigen drijvende hotel een tocht te maken over de waterwegen van dit land.

Het was echter niet gemakkelijk om juiste informatie te krijgen over de beste route, de diepte van het water, de afmetingen van de sluizen, loodsen, kaarten en andere noodzakelijke dingen..... We moesten het er dus maar op wagen. In feite vertrokken we met slechts een idee van de richting die we wilden inslaan.”

Vervolgens heeft Davies onderzoek gedaan naar een geschikt schip. Hij dacht er eerst aan een Norfolk wherry te laten overslepen. Maar toen de prijs daarvan bekend werd, besloot hij een stoomschip te huren, die zelfstandig het Kanaal kon oversteken. Dat werd het S.S. Atalanta, ongeveer 20 m lang, 3 meter breed en met een diepgang van 1,5 meter.

Tocht

Over de Noordzee naar IJmuiden, Amsterdam, Hoorn, Enkhuizen, Urk, Schokland en Kampen.

Van Kampen wilde Davies naar Zwolle en Arnhem. Maar toen gooide de diepgang van de Atalanta roet in het eten.

“'s Ochtends vroeg maakte Blake mij wakker met de woorden: ‘Ik heb slecht nieuws. Onze tocht is voorbij.’ ‘Wat is er aan de hand?’ vroeg ik, terwijl ik al akelige visioenen had van telegrammen van thuis. ‘We kunnen niet verder de rivier op, want het water staat te laag.’

In nachtgoed ging ik het dek op. Ik zag dat Klaas een loods had meegebracht, die bereid was op dezelfde redelijke voorwaarden als Klaas met ons mee te gaan. Deze laatste was bang dat we teveel diepgang hadden. Voorbij Zwolle stond het water ongebruikelijk laag, en met onze diepgang zou het niet veilig zijn daar te varen. Dat was vervelend, helemaal toen we ieder uur grote stoomschepen heen en weer zagen varen. Maar die hadden maar 1,2 m nodig, en wij 1,5 m.”

Met de trein naar Zwolle gereisd, en ook daar werd verteld dat de IJssel te ondiep zou zijn.

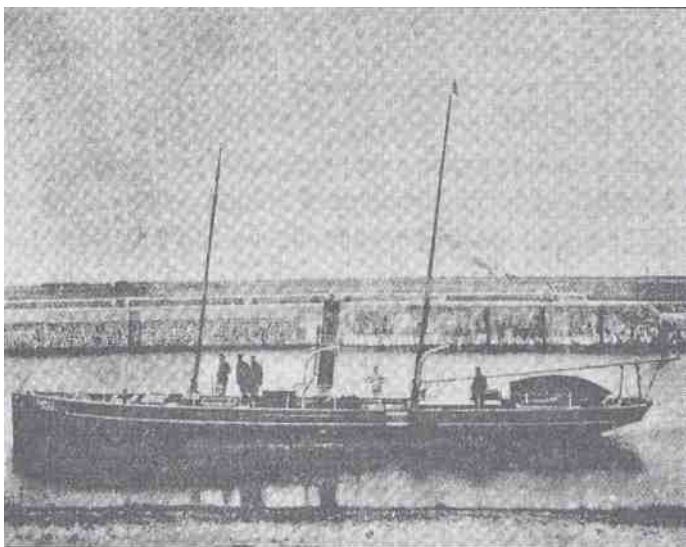
De rest van de tocht verliep als volgt:

Kampen, Urk, Staveren, Hindeloopen, Medemblik, Texel, Alkmaar, Purmerend, Haarlem, Boskoop, Gouda, Rotterdam, Dordrecht, Wemeldinge, Antwerpen, Gent, Terneuzen, Vlissingen, Middelburg, Veere, Zierikzee en Vlissingen.

In het reisverslag staan vele wetenswaardigheden over de bezochte plaatsen. Het voert echter wat te ver om dat hier over te nemen.

Bron: G. Christopher Davies, De ontdekking van Nederland, De tocht van de SS Atalanta over de rivieren en kanalen van Nederland en Vlaanderen, Scepter Uitgeverij, 2001, ISBN 9072653157.

Paul Koch

S.S. Atalanta

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van de Zeil en Motorbootvereniging is Wim Meurs tot voorzitter benoemd en is hiermee het bestuur weer voltallig. Hij volgt Gert Schreuder op, die even als interim voorzitter heeft gefunctioneerd. Wim is jarenlang technisch commissaris bij Jason geweest en kent de vereniging door en door.

Ledenmutaties

Zeil- en motorbootvereniging Jason

Opzeggingen

Sander Jansen
Marco Berendsen

Nieuwe leden

Flip van de Wiele
Annemarijn Burgers
Wubbe Herloor
Bram Kerstens

Roeivereniging Jason

Opzeggingen

Marjan Crebas
Marijke van Laar

Nieuwe leden

Joost Ducroix
Rense Wallaart

Kanovereniging Jason

Opzegging

Fija Schermers

Nieuw lid

Maarten Wolf

Verhuizing

Bas Dulleman
Willem Barendszstraat 37
6828 ZI Arnhem

Mercatorweg 12, 6827 DC Arnhem

Tel.: 026 – 3614810 / Fax: 026 – 3612585

Openingstijden: op maandag t/m vrijdag van 08.30 tot 17.00 uur
en op zaterdag van 09.00 tot 12.30 uur.

Website: www.komeet-accu.nl / E-mail: info@komeet-accu.nl

AL 85 JAAR DE VERTROUWDE NAAM VOOR LEVERING VAN ALLE TYPES (KOMEET, VARTA, DYNAC, WILCO):

- ACCU'S
(voor alle toepassingen, zoals: auto's, motoren, golfcars, campers, heftrucks, vrachtwagens, boten, etc.)
- TRACTIEBATTERIJEN
- LADERS

UW VOORDELEN:

- ✓ ZEER SCHERPE PRIJZEN
- ✓ SNELLE LEVERING
- ✓ EIGEN BEZORG- EN SERVICEDIENST

EXTRA SERVICE:

Kom gerust bij ons langs. Wij meten uw accu GRATIS en geheel vrijblijvend door.

Contactpersoon: Henk Bruntink, rechtstreeks telefonisch bereikbaar
onder mobiel nr. 06 - 83059620.

A photograph of a tree trunk with significant bark damage. The bark is peeling away in large sections, revealing the lighter-colored wood underneath. A large pile of wood chips and bark shavings is scattered on the ground at the base of the tree. The background shows a grassy field and other trees under a clear sky.

**WENSEN
HUISVESTING?
EEN KWESTIE
VAN JE
TANDEN ERIN
ZETTEN**